

ΒΙΟΛΕΤΑ

ΙΖΑΜΠΕΛ ΑΛΙΕΝΤ

Μια από τις πιο αγαπημένες συγγραφείς με παγκόσμια αναγνώριση, επιστρέφει με το νέο της μυθιστόρημα «Βιολέτα». Τα εκατό χρόνια της ζωής της ξεδιπλώνονται παράλληλα με την ιστορία της Λατινικής Αμερικής τον 20^ο αιώνα, και αποδεικνύει ότι κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να μείνει ανεπηρέαστος από το πολιτικά και κοινωνικά γίνεσθαι του τόπου που ζει, αλλά και παγκοσμίως.

Γεννημένη κατά τη διάρκεια της ισπανικής γρίπης η Βιολέτα μεγαλώνει στο πατρικό σπίτι του πατέρα της, το οποίο δεν είναι παρά το φάντασμα του παλιού του εαυτού. Μοναδική κόρη ανάμεσα σε πέντε αγόρια, η Βιολέτα γίνεται ένα κακομαθημένο κοριτσάκι ώσπου φτάνει μια αγγλίδα νταντά για να της μάθει τρόπους. Το οικονομικό κραχ της Αμερικής θα παρασύρει κι άλλες χώρες, φέρνοντας την οικογένεια της σε δυσχέρεια και εξορίζοντας την μακριά από την πρωτεύουσα, στην εξοχή. Εκεί η Βιολέτα θα μάθει ένα διαφορετικό τρόπο ζωής και θα έρθει σε επαφή με τη φύση. Θα γίνει σύζυγος και θα ερωτευτεί με πάθος, όχι τον ιδανικότερο άντρα. Θα γίνει μητέρα και επιχειρηματίας.

Η Βιολέτα σαν τις περισσότερες ηρωίδες της χιλιανής συγγραφέως είναι παθιασμένη κι όπως κάθε γυναίκα στην πραγματική ζωή εναλλάσσει ρόλους. Φίλη, κόρη, αδερφή, σύζυγος, ερωμένη, μητέρα, επιχειρηματίας. Όλοι οι ρόλοι αυτοί δημιουργούν ένα πρόσωπο, το πρόσωπο της Βιολέτα μέσα σε μια

ταραχώδη εποχή για τη χώρα της και γενικότερα τη Λατινική Αμερική, μιας και ξεσπούν δικτατορίες σε πολλές χώρες και κυνηγητό στις προοδευτικές φωνές. Ευθύνεται άραγε ο ψυχρός πόλεμος που κάνει τους αμερικάνους των Ηνωμένων Πολιτειών να επιθυμούν να ελέγξουν τις υπόλοιπες χώρες της ηπείρου, έπειτα και από την επικράτηση του Κάστρο στην Κούβα, ή απλά η διάθεση του κυρίαρχου να επιβάλει μαζί με τις διαθέσεις του, *δεξιές δικτατορίες και συντονίζοντας τις πιο σκληρές στρατηγικές για τον τερματισμό των αντιφρονούντων* ώστε να εκμεταλλεύεται πιο εύκολα τον πλούτο τους.

«Υπάκουε μόνο τους κανόνες που του ταίριαζαν, επειδή οι νόμοι θεσπίζονται από τους ισχυρούς για να ελέγξουν τους υπόλοιπους».

Η Αλιέντε βάζει την ηρωίδα της να ξεδιπλώνει την ιστορία της ζωής της σε μια μορφή εξομολόγησης μέσω γραμμάτων, στον Καμίλο, τον πιο αγαπημένο της άνθρωπο που την "τρομοκράτησε" πολλές φορές στη ζωή της. Όσοι είναι γνώστες του έργου της για άλλη μια φορά θα διακρίνουν την επιμονή της Αλιέντε στη χειραφέτηση και στην ανεξαρτησία της γυναίκας. Η ενδοοικογενειακή βία, η «εθνική ντροπή», όπως την αναφέρει, λόγω των υψηλών ποσοστών της βίας από τους άντρες στις γυναίκες είναι παρούσα. Όμως η Αλιέντε ξεχωρίζει τις λεπτές γραμμές, δεν είναι μόνο η οικονομική εξάρτηση, αλλά και η αισθηματική που επιτρέπει τη βία.

«Τίποτα δε με έδενε με αυτόν, δεν τον χρειαζόμουν, ήμουν ελεύθερη και συντηρούσα τον εαυτό μου, ωστόσο, μου πήρε χρόνια να βάλω τέλος σε αυτή την κακοποίηση. Φόβος; Ναι, υπήρχε, αλλά και ανασφάλεια, συναισθηματική εξάρτηση, αδράνεια και ο κανόνας της σιωπής που με εμπόδιζαν να μιλήσω για το τι μου συνέβαινε. Απομονωνόμουν».

Αν κάτι αγαπάμε στα βιβλία της Ιζαμπέλ Αλιέντε, πέρα από τις ιστορίες που χτίζει κομμάτι κομμάτι, είναι οι ήρωες που μας συστήνει σε αυτές.